

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDU PRO VEŘEJNOU SLUŽBU EVROPSKÉ UNIE (prvního senátu)

15. června 2010*

„Otevřené výběrové řízení EPSO/AD/77/06 — Nepřipuštění k písemné zkoušce kvůli výsledku získanému ve vstupních testech — Pravomoci EPSO“

Ve věci F-35/08,

jejímž předmětem je žaloba podaná na základě článků 236 ES a 152 AE,

Dimitrios Pachtitis, kandidát otevřeného výběrového řízení EPSO/AD/77/06, s bydlištěm v Aténách (Řecko), zastoupený P. Giatagantzidisem a S. Stavropoulou, advokáty,

žalobce,

podporovaný

Evropským inspektorem ochrany údajů, zastoupeným H. Hijmansem a M. V. Pérez Asinari, jako zmocněnci,

vedlejším účastníkem,

proti

Evropské komisi, zastoupené J. Currалlem a I. Hadjiyiannisem, jako zmocněnci,

žalované,

SOUD PRO VEŘEJNOU SLUŽBU (první senát),

ve složení S. Gervasoni, předseda, H. Tagaras (zpravodaj) a H. Kreppel, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: R. Schiano, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 1. prosince 2009,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žalobou došlou kanceláři Soudu faxem dne 14. března 2008 (prvopis byl podán dne 19. března 2008) se D. Pachtitis domáhá zrušení, zaprvé, rozhodnutí Evropského úřadu pro výběr personálu (dále jen „EPSO“) ze dne 31. května 2007, kterým mu bylo sděleno, že neuspěl ve vstupních testech

* Jednací jazyk: řečtina.

v otevřeném výběrovém řízení EPSO/AD/77/06, zadruhé, rozhodnutí EPSO ze dne 6. prosince 2007, kterým byla zamítnuta jeho stížnost proti rozhodnutí ze dne 31. května 2007, zatřetí, všech souvisejících aktů.

Právní rámec

- 2 Podle článku 27 služebního řádu úředníků Evropské unie (dále jen „služební řád“):

„Přijímání se řídí potřebou orgánu zajistit si služby úředníků s nejvyšší úrovní způsobilosti, výkonnosti a bezúhonnosti, vybraných na co nejširším zeměpisném základě ze státních příslušníků členských států [Unie]. Žádné pracovní místo není vyhrazeno státním příslušníkům určitého členského státu.“

- 3 Článek 28 služebního řádu stanoví:

„Úředník může být jmenován pouze za podmínky, že

- a) je státním příslušníkem jednoho z členských států [Unie], pokud orgán oprávněný ke jmenování neučiní výjimku, a požívá veškerých občanských práv;
- b) splnil veškeré povinnosti uložené zákonem týkající se vojenské služby;
- c) předloží záruky bezúhonnosti vyžadované pro výkon jeho funkce;
- d) uspěl ve výběrovém řízení, s výhradou čl. 29 odst. 2, založeném na kvalifikačních předpokladech nebo na zkouškách, nebo na kvalifikačních předpokladech i zkouškách stanovených v příloze III;
- e) jeho zdravotní stav umožňuje vykonávání služebních povinností a
- f) prokáže důkladnou znalost jednoho z jazyků [Unie] a uspokojivou znalost dalšího jazyka [Unie] v rozsahu nezbytném pro výkon služebních povinností.“

- 4 Článek 29 služebního řádu stanoví:

„1. Orgán oprávněný ke jmenování před obsazením volného místa nejprve zváží:

- a) možnost obsazení pracovního místa v rámci orgánu:

[...];

- b) případné žádosti o převedení, které v ostatních orgánech podali úředníci stejné platové třídy nebo možnost vypsání vnitřního výběrového řízení v příslušném orgánu [...];

a poté se řídí postupy pro výběrové řízení, které je založeno na kvalifikačních předpokladech nebo zkouškách, nebo na kvalifikačních předpokladech i zkouškách zároveň. [...] Tento postup se může rovněž dodržet i za účelem vytvoření rezervy pro budoucí přijímání pracovníků.

2. Jiný postup, než je výběrové řízení, může orgán oprávněný ke jmenování zvolit pouze v případě přijímání vyšších vedoucích pracovníků [...], a ve výjimečných případech také pro přijímání na pracovní místa, která vyžadují zvláštní kvalifikaci.

3. Orgány mohou uspořádat vnitřní výběrová řízení na základě kvalifikačních předpokladů a zkoušek pro každou funkční skupinu v dotčeném orgánu na úrovni platové třídy AST6 nebo vyšší a na úrovni platové třídy AD9 nebo vyšší. [...]

4. Jednou za pět let provádí Evropský parlament vnitřní výběrové řízení na základě kvalifikačních předpokladů a zkoušek pro každou funkční skupinu nacházející se na úrovni platové třídy AST6 nebo vyšší a na úrovni platové třídy AD9 nebo vyšší [...].“

5 Článek 30 služebního řádu stanoví:

„Pro každé výběrové řízení jmenuje orgán oprávněný ke jmenování zkušební komisi. Tato komise vypracuje seznam vhodných kandidátů.

[...]“

6 Příloha III služebního řádu, nadepsaná „Výběrová řízení“, ve svém článku 3 stanoví:

„Výběrová komise se skládá z předsedy jmenovaného orgánem oprávněným ke jmenování a ze členů jmenovaných orgánem oprávněným ke jmenování a výborem zaměstnanců, přičemž každý jmenuje stejný počet.

U otevřených výběrových řízení společných pro dva nebo několik orgánů se výběrová komise skládá z předsedy jmenovaného orgánem oprávněným ke jmenování uvedeným v čl. 2 odst. 2 služebního řádu, členů jmenovaných na návrh jednotlivých orgánů orgánem oprávněným ke jmenování uvedeným v čl. 2 odst. 2 služebního řádu a členů jmenovaných dohodou mezi výbory zaměstnanců jednotlivých orgánů na základě pravidel rovného zastoupení.

Výběrové komisi může v průběhu některých zkoušek pomáhat jedna nebo více osob s poradní funkcí.

Členové výběrové komise se vybírají z řad úředníků, jejichž funkční skupina a platová třída není menší než funkční skupina a platová třída obsazovaného místa.

Jestliže se výběrová komise skládá z více než čtyř členů, pak je každé pohlaví zastoupeno alespoň dvěma členy.“

7 Podle článku 5 přílohy III služebního řádu:

„Po přezkoumání [...] spisů vypracuje výběrová komise seznam kandidátů, kteří splňují požadavky stanovené ve vyhlášení výběrového řízení.

[...]

Po skončení řízení vypracuje výběrová komise seznam vhodných kandidátů stanovený v článku 30 tohoto služebního řádu; seznam, pokud je to možné, obsahuje nejméně dvakrát tolik jmen, než je počet obsazovaných pracovních míst.

Tento seznam předá výběrová komise orgánu oprávněnému ke jmenování spolu s důvodovými zprávami, včetně veškerých připomínek svých členů, které si přejí učinit.“

8 Článek 7 přílohy III služebního řádu stanoví:

„1. Po projednání s Výborem pro služební řád svěří orgány [EPSO] odpovědnost za přijetí nezbytných opatření, aby bylo zajištěno použití jednotných měřítek při výběrových řízeních na místa úředníků [Unie] a při hodnocení a zkušebních postupech uvedených v člancích 45 a 45a služebního řádu.

2. [EPSO] plní tyto úkoly:

a) provádí na žádost jednotlivých orgánů otevřená výběrová řízení;

- b) poskytuje na žádost jednotlivých orgánů technickou podporu pro vnitřní výběrová řízení, která orgány pořádají;
 - c) stanoví obsah všech zkoušek pořádaných orgány, aby zajistil splnění požadavků čl. 45a odst. 1 [písm. c)] harmonizovaným a sladěným způsobem;
 - d) přebírá obecnou odpovědnost za definování jazykových schopností úředníka a provádění hodnocení těchto schopností, aby zajistil splnění požadavků čl. 45 odst. 2 služebního řádu harmonizovaným a sladěným způsobem.
3. [EPSO] může plnit na žádost jednotlivých orgánů také jiné úkoly spojené s výběrem úředníků.
4. [EPSO] poskytuje na základě žádosti pomoc různým orgánům s výběrem dočasných a smluvních zaměstnanců zejména tím, že vymezí obsah zkoušek a uspořádá výběrová řízení v rámci článků 12 a 82 pracovního řádu ostatních zaměstnanců.“
- 9 Podle bodů odůvodnění rozhodnutí 2002/620/ES Evropského parlamentu, Rady, Komise, Soudního dvora, Účetního dvora, Hospodářského a sociálního výboru, Výboru regionů a Veřejného ochránce práv ze dne 25. července 2002 o zřízení EPSO (Úř. věst. L 197, s. 53; Zvl. vyd. 01/04, s. 46) (dále jen „rozhodnutí o zřízení EPSO“):
- „(1) Z důvodů účelného a hospodárného využívání zdrojů je nutné vybavit společný interinstitucionální subjekt prostředky pro výběr úředníků a ostatních zaměstnanců [Evropské unie].
- (2) Takto vytvořený interinstitucionální subjekt by měl být pověřen tím, aby při dodržování služebního řádu podle potřeby jednotlivých orgánů sestavoval seznamy vhodných kandidátů otevřených výběrových řízení; rozhodnutí o jmenování úspěšných kandidátů přijímá každý orgán oprávněný ke jmenování.
- [...]“
- 10 Podle čl. 2 odst. 1 rozhodnutí o zřízení EPSO:
- „[EPSO] vykonává pravomoci výběru personálu, které byly podle čl. 30 odst. 1 služebního řádu a podle přílohy III služebního řádu svěřeny orgánům oprávněným ke jmenování, u orgánů, které podepsaly toto rozhodnutí. [...]“
- 11 Podle článku 3 rozhodnutí o zřízení EPSO:
- „1. [EPSO] sestavuje na žádost orgánů oprávněných ke jmenování uvedených v článku 2 seznamy vhodných kandidátů na základě otevřených výběrových řízení uvedených v čl. 30 odst. 1 služebního řádu a za podmínek přílohy III služebního řádu.
2. [EPSO] může být nápomocen orgánům, institucím, subjektům a agenturám vytvořeným Smlouvami nebo na jejich základě při pořádání vnitřních výběrových řízení a při výběru ostatních zaměstnanců.“

- 12 Článek 1 rozhodnutí 2002/621/ES generálních tajemníků Evropského parlamentu, Rady a Komise, tajemníka Soudního dvora, generálních tajemníků Účetního dvora, Hospodářského a sociálního výboru, Výboru regionů a zástupce Veřejného ochránce práv ze dne 25. července 2002 o organizaci a způsobu práce EPSO (Úř. věst. L 197, s. 56; Zvl. vyd. 01/04, s. 48) (dále jen „rozhodnutí o organizaci a způsobu práce EPSO“) stanoví:

„1. Úkolem [EPSO] je pořádat otevřená výběrová řízení s cílem zajistit za optimálních odborných a finančních podmínek úředníky pro orgány [Evropské unie]. [EPSO] sestavuje seznamy vhodných kandidátů, které orgánům umožňují přijímat vysoce kvalifikované pracovníky, kteří odpovídají jejich potřebám.

2. [EPSO] konkrétně plní tyto úkoly:

- a) na žádost jednotlivého orgánu pořádá otevřená výběrová řízení za účelem sestavení seznamů vhodných kandidátů pro jmenování na místa úředníků. Výběrová řízení se pořádají v souladu se služebním řádem na základě harmonizovaných kritérií stanovených podle čl. 6 písm. c) a v souladu s pracovním programem schváleným správní radou;
- b) úzce spolupracuje s orgány za účelem posuzování budoucí potřeby zaměstnanců, kterou orgány nahlašují, a za účelem přípravy a provádění programu výběrových řízení, aby tuto potřebu bylo možno včas uspokojit;
- c) na základě nejlepší praxe vyvíjí metody a techniky pro výběr podle profilů kvalifikace pro různé kategorie zaměstnanců orgánů;
- d) spravuje a kontroluje využívání seznamů vhodných kandidátů sestavených na základě interinstitucionálních výběrových řízení;
- e) předkládá orgánům výroční zprávy o své činnosti.“

- 13 Podle článku 2 rozhodnutí o organizaci a způsobu práce EPSO:

„Orgán oprávněný ke jmenování u každého jednotlivého orgánu poskytne [EPSO] k dispozici dostatečný počet členů výběrové komise, korektorů a členů dozoru na základě ‚kvóty‘ stanovené správní radou podle čl. 6 písm. i), aby umožnil řádný průběh výběrových řízení ve smyslu článku 3 přílohy III služebního řádu.“

- 14 Článek 5 odst. 1 rozhodnutí o organizaci a způsobu práce EPSO stanoví:

„Zřizuje se správní rada [EPSO] složená vždy z jednoho člena jmenovaného každým orgánem a ze tří zástupců zaměstnanců, kteří jsou jmenováni vzájemnou dohodou výborů zaměstnanců jednotlivých orgánů a podílejí se na práci správní rady jako pozorovatelé.“

- 15 Podle článku 6 rozhodnutí o organizaci a způsobu práce EPSO:

„Správní rada ve společném zájmu orgánů: [...]

- c) [...] schvaluje kvalifikovanou většinou na základě návrhů ředitele [EPSO] zásady politiky personálního výběru, kterou má [EPSO] uskutečňovat;

[...]“

Skutkový základ sporu

- 16 Dne 15. listopadu 2006 zveřejnil EPSO oznámení o otevřeném výběrovém řízení EPSO/AD/77/06 (Úř. věst. C 277 A, s. 3, dále jen „sporné otevřené výběrové řízení“) za účelem vytvoření seznamu vhodných kandidátů na místa administrátorů – jazykových odborníků v řeckém jazyce platové třídy AD 5 v oblasti překladu. Podle oznámení o otevřeném výběrovém řízení si kandidáti museli zvolit mezi dvěma možnostmi nazvanými možnost 1 a možnost 2, které odpovídaly jejich jazykovým znalostem. Druhým i třetím jazykem kandidátů musela být němčina, angličtina nebo francouzština.
- 17 Žalobce řecké státní příslušnosti, který pracoval od ledna 1982 do prosince 1991 jako překladatel v Komisi Evropských společenství, se přihlásil do výše uvedeného výběrového řízení a zvolil si možnost 1.
- 18 Otevřené výběrové řízení sestávalo ze tří fází. Podle části B oznámení o otevřeném výběrovém řízení první fáze, neboli předběžná fáze, sestávala ze dvou vstupních testů, z nichž každý obsahoval 30 otázek s mnohočetným výběrem, přičemž účelem prvního testu bylo zhodnotit znalosti týkající se Evropské unie, jejích orgánů a politik [dále jen „test a“) a účelem druhého bylo zhodnotit schopnosti a obecnou způsobilost kandidátů, pokud jde o verbální a numerické uvažování [dále jen „test b“]. Podle části C oznámení o otevřeném výběrovém řízení sestávala druhá fáze z písemných zkoušek a třetí fáze z ústní zkoušky. Podle části B oznámení o otevřeném výběrovém řízení mělo být v případě možnosti 1 vyzváno k předložení úplné přihlášky za účelem připuštění do druhé fáze otevřeného výběrového řízení pouze 110 kandidátů, kteří získali nejlepší výsledky ve vstupních testech a v každém případě splnili minimální podmínky, a sice pět bodů z deseti v testu a) a deset bodů z dvaceti v testu b); počet kandidátů, kteří si zvolili možnost 2a, kteří mohli být připuštěni k druhé fázi, byl stanoven na 30.
- 19 Z části D oznámení o otevřeném výběrovém řízení vyplývá, že přihlášky musely být podány elektronicky. Přesněji řečeno, každý kandidát byl nejprve vyzván, aby si vytvořil elektronické konto s osobními údaji v informačním systému EPSO. Po registraci svého konta mohl kandidát předložit elektronickou žádost o účast v otevřeném výběrovém řízení. Pokud byla žádost podána ve lhůtě, EPSO mu zaslal elektronické předvolání k účasti v předběžné fázi výběrového řízení, pak jej nasměroval na internetovou stránku externího smluvního partnera, kterému EPSO svěřil organizaci a provedení předběžné fáze výběrového řízení. Na stránce tohoto smluvního partnera si kandidát musel elektronicky zamluvit datum a hodinu zkoušky v období od 10. dubna do 4. května 2007, kdy musely proběhnout vstupní testy v různých zkušebních centrech.
- 20 Tyto testy, které byly prováděny na počítači, jak stanovila část B oznámení o otevřeném výběrovém řízení, tak proběhly na místech a ve dnech, které byly pro každého kandidáta různé. Otázky, které se rovněž lišily pro každého kandidáta, byly vybrány náhodně v databázi obsahující soubor otázek poskytnutých EPSO externím smluvním partnerem. Výběrová komise sporného otevřeného výběrového řízení se zapojila až po ukončení vstupních testů, a tedy až ve stadiu písemných a ústních zkoušek. Podle části E bodu 2 oznámení o otevřeném výběrovém řízení byla jména členů výběrové komise zveřejněna na internetové stránce EPSO dva týdny před konáním písemných zkoušek.
- 21 Poté, co se žalobce zúčastnil vstupních testů, mu EPSO dne 31. května 2007 elektronicky oznámil výsledky, kterých dosáhl v testech a) a b), přičemž mu sdělil, že tyto výsledky „ačkoliv jsou vyšší nebo rovné minimálním požadavkům, [nebyly] dostačující k tomu, aby [mu umožnily] zařadit se mezi kandidáty, kteří získali 110 nejlepších výsledků podle podmínek stanovených v části B oznámení o otevřeném výběrovém řízení“. V tomto e-mailu bylo totiž uvedeno, že žalobce získal 18,334/30 bodů, přičemž 110 nejlepších úspěšných kandidátů získalo nejméně 21,333/30 bodů.
- 22 Dopisem ze dne 4. června 2007 požádal žalobce EPSO o kopii svých odpovědí v testech a) a b), jakož i o kopii otázek s mnohočetným výběrem v těchto testech spolu se správnými odpověďmi.

- 23 EPSO dne 27. června 2007 odpověděl zamítavě s tím, že si vyhradil, že vysvětlení uvede v budoucím „Průvodci pro kandidáty“. Konkrétně EPSO rozlišil mezi „předvýběrovými testy“, které probíhaly v rámci starších výběrových řízení a kde bylo sdělení otázek a odpovědí povoleno, a „vstupními testy“, o které se jednalo ve sporném otevřeném výběrovém řízení, kde muselo být sdělení otázek a odpovědí vyloučeno.
- 24 Žalobce napadl „platnost a obsah“ rozhodnutí EPSO ze dne 31. května 2007 tím, že podal stížnost podle čl. 90 odst. 2 služebního řádu, v níž si stěžoval jednak na porušení zásad rovnosti, objektivity a transparentnosti, jakož i povinnosti odůvodnění rozhodnutí ze dne 31. května 2007, a jednak na nesprávné posouzení, kterého se nutně dopustila „výběrová komise vstupních testů (a sice počítač)“ při opravě jeho vstupních testů s ohledem na jeho profesní zkušenost, a požádal EPSO, aby opravil obsah tohoto rozhodnutí po přezkoumání jeho vstupních testů a oznámil mu, které otázky nacházející se ve vstupních testech byly výběrovou komisí „neutralizovány“.
- 25 Pokud jde o testy a) a b), EPSO poskytl žalobci e-mailem ze dne 26. listopadu 2007 výpis, který obsahoval čísla položených otázek s mnohočetným výběrem, písmena odpovídající odpovědím žalobce a písmena odpovídající správným odpovědím, aniž však poskytl znění těchto otázek a odpovědí. Z tohoto dokumentu vyplývá, že ze 30 otázek s mnohočetným výběrem z oblasti verbálního a numerického uvažování žalobce správně odpověděl na 16 otázek a ze 30 otázek z oblasti znalostí Evropské unie správně odpověděl na 23 otázek.
- 26 Rozhodnutím ze dne 6. prosince 2007, ve kterém EPSO prohlásil, že přezkoumal jednak žalobcův spis, pokud jde o automatizované zpracování jeho vstupních testů, a jednak následky neutralizace některých otázek na jeho hodnocení, zamítl stížnost a potvrdil své rozhodnutí ze dne 31. května 2007. Konkrétně pokud jde o neutralizované otázky, EPSO uvedl, že „poradní komise“, které příslušela kontrola kvality otázek vložených do databáze, skutečně neutralizovala sedm otázek, ale že vstupní testy žalobce neobsahovaly žádnou z těchto neutralizovaných otázek.

Návrhová žádání účastníků řízení a řízení

- 27 Žalobce navrhuje, aby Soud:
- zrušil rozhodnutí EPSO ze dne 31. května 2007 a 6. prosince 2007, jakož i veškeré související akty;
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.
- 28 Komise navrhuje, aby Soud:
- zamítl žalobu jako zjevně neopodstatněnou;
 - uložil žalobci náhradu nákladů řízení.
- 29 Dopisem došlým kanceláři Soudu dne 31. července 2008 požádal Evropský inspektor ochrany údajů (EIOÚ) o vstup do řízení jako vedlejší účastník na podporu návrhových žádání žalobce. Vyjádření hlavních účastníků řízení k této žádosti došla kanceláři Soudu dne 8. a 12. září 2008.
- 30 Usnesením předsedy prvního senátu Soudu ze dne 20. listopadu 2008 bylo EIOÚ povoleno vstoupit do řízení jako vedlejší účastník. Spis EIOÚ coby vedlejšího účastníka došel kanceláři Soudu dne 29. ledna 2009. V tomto spise EIOÚ rovnou připustil, že rozhodnutí týkající se organizace otevřeného výběrového řízení a výběru kandidátů pro následující fázi otevřeného výběrového řízení nespádají do jeho pravomoci, a upřesnil, že jeho vedlejší účastenství je tedy třeba chápat tak, že se vztahuje pouze

na žádost žalobce o přístup k určitým dokumentům otevřeného výběrového řízení, kterou podal na podporu svého prvního žalobního důvodu vycházejícího z nedostatku odůvodnění rozhodnutí ze dne 31. května 2007 a 6. prosince 2007.

- 31 Komise a žalobce předložili vyjádření k tomuto spisu vedlejšího účastníka dopisy ze dne 5. března 2009.
- 32 Žalobce dne 31. května 2007 podal, souběžně se svou žalobou před Soudem, žalobu k Soudu prvního stupně proti zamítnutí jeho potvrzující žádosti upravené článkem 8 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise. Řízení v současnosti probíhá a věc je zapsána pod číslem jednacím T-374/07.
- 33 S cílem zajistit za co nejlepších podmínek přípravu věci pro rozhodování a průběh řízení přijal Soud organizační procesní opatření upravená v člancích 55 a 56 jednacího řádu. Za tímto účelem kancelář Soudu vyzvala Komisi dopisy ze dne 18. listopadu 2009 a 8. prosince 2009, aby upřesnila složení a úlohu „poradní komise“ zmíněné v bodě 26 tohoto rozsudku.
- 34 Dopisy došlými kanceláři Soudu faxy ze dne 24. listopadu 2009 a 14. prosince 2009 vyhověla Komise žádostem Soudu v rámci organizačních procesních opatření.

K předmětu sporu

- 35 Žalobce žádá kromě zrušení rozhodnutí EPSO ze dne 31. května 2007, kterým mu bylo oznámeno, že neuspěl ve vstupních testech sporného otevřeného výběrového řízení, o zrušení rozhodnutí EPSO ze dne 6. prosince 2007, kterým byla zamítnuta jeho stížnost proti rozhodnutí ze dne 31. května 2007.
- 36 Podle ustálené judikatury má žaloba úředníka formálně namířená proti výslovnému nebo implicitnímu rozhodnutí o zamítnutí stížnosti ten účinek, že je před Soudem napaden akt nepříznivě zasahující do právního postavení, proti němuž byla stížnost podána (rozsudek Soudního dvora ze dne 17. ledna 1989, Vainker v. Parlament, 293/87, Recueil, s. 23, bod 8; rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 10. prosince 1992, Williams v. Účetní dvůr, T-33/91, Recueil, s. II-2499, bod 23).
- 37 Každé zamítavé rozhodnutí, ať už výslovné, či implicitní, pokud je prosté a jednoduché, totiž pouze potvrzuje akt nebo nepřijetí aktu, které stěžovatel napadá, a nepředstavuje, pojmáno samostatně, napadnutelný akt (rozsudek Soudního dvora ze dne 28. května 1980, Kuhner v. Komise, 33/79 a 75/79, Recueil, s. 1677, bod 9; usnesení Soudního dvora ze dne 16. června 1988, Progoulis v. Komise, 371/87, Recueil, s. 3081, bod 17; rozsudky Soudu prvního stupně ze dne 12. prosince 2002, Morello v. Komise, T-338/00 a T-376/00, Recueil FP, s. I-A-301 a II-1457, bod 34, a ze dne 2. března 2004, Di Marzio v. Komise, T-14/03, Recueil FP, s. I-A-43 a II-167, bod 54).
- 38 Povahu aktu nepříznivě zasahujícího do právního postavení nelze přiznat čistě potvrzujícímu aktu, jako je akt, který neobsahuje žádnou novou skutečnost oproti staršímu aktu nepříznivě zasahujícímu do právního postavení, a který jej tudíž nenahradil (viz v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 10. prosince 1980, Grasselli v. Komise, 23/80, Recueil, s. 3709, bod 18; usnesení Soudu prvního stupně ze dne 27. června 2000, Plug v. Komise, T-608/97, Recueil FP, s. I-A-125 a II-569, bod 23; výše uvedený rozsudek Di Marzio v. Komise, bod 54).
- 39 Nicméně bylo opakovaně judikováno, že výslovné rozhodnutí o zamítnutí stížnosti nemusí mít vzhledem k svému obsahu potvrzující povahu vůči aktu napadenému žalobcem. O tento případ se jedná tehdy, když rozhodnutí o zamítnutí stížnosti obsahuje přezkum situace žalobce podle nových právních a skutkových okolností nebo když upravuje nebo doplňuje původní rozhodnutí. V těchto případech představuje zamítnutí stížnosti akt podléhající přezkumu soudem, který jej vezme v úvahu při posouzení legality napadeného aktu (rozsudky Soudu prvního stupně ze dne 10. června 2004,

Eveillard v. Komise, T-258/01, Sb. VS s. I-A-167 a II-747, bod 31, a ze dne 7. června 2005, Cavallaro v. Komise, T-375/02, Sb. VS s. I-A-151 a II-673, body 63 až 66; rozsudek Soudu ze dne 9. září 2008, Ritto v. Komise, F-18/08, Sb. VS s. I-A-1-281 a II-A-1-1495, bod 17), či jej dokonce posoudí jako akt nepříznivě zasahující do právního postavení nahrazující původní akt (viz v tomto smyslu výše uvedený rozsudek Kuhner v. Komise, bod 9; výše uvedený rozsudek Morello v. Komise, bod 35, a rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 14. října 2004, Sandini v. Soudní dvůr, T-389/02, Sb. VS, s. I-A-295 a II-1339, bod 49).

- 40 V projednávané věci potvrzuje rozhodnutí ze dne 6. prosince 2007 odmítnutí EPSO zařadit jméno žalobce mezi 110 kandidátů, kteří získali nejlepší výsledky ve vstupních testech sporného otevřeného výběrového řízení, přičemž zcela odmítá argumenty žalobce a ještě posiluje toto odmítnutí. Ačkoliv se totiž rozhodnutí ze dne 31. května 2007 omezuje na to, že žalobci sděluje, že neuspěl ve vstupních testech sporného otevřeného výběrového řízení, rozhodnutí ze dne 6. prosince 2007 naopak spočívá na několika důvodech neobsažených v rozhodnutí ze dne 31. května 2007. Krom toho rozhodnutí ze dne 6. prosince 2007 obsahuje novou skutečnost o neutralizaci některých otázek v rámci vstupních testů.
- 41 Za těchto okolností rozhodnutí ze dne 6. prosince 2007, které doplňuje rozhodnutí ze dne 31. května 2007, nepředstavuje potvrzující akt vůči posledně uvedenému rozhodnutí a musí být vzato v úvahu při přezkumu legality, jehož výkon připadá Soudu.
- 42 Je tudíž třeba shledat, že žalobou jsou Soudu předložena návrhová žádání směřující ke zrušení rozhodnutí ze dne 31. května 2007, tak jak bylo doplněno rozhodnutím ze dne 6. prosince 2007 (dále jen „napadená rozhodnutí“).

K návrhovým žádáním směřujícím ke zrušení napadených rozhodnutí

- 43 Úvodem je třeba podotknout, že ačkoliv se rozhodnutí ze dne 31. května 2007 omezuje na oznámení žalobci, že neuspěl ve vstupních testech sporného otevřeného výběrového řízení, návrhová žádání směřující ke zrušení tohoto rozhodnutí musejí být chápána tak, že se týkají samotného rozhodnutí, které žalobce vylučuje ze seznamu 110 kandidátů, kteří získali nejlepší výsledky v dotčených vstupních testech.
- 44 Na podporu svých návrhových žádání směřujících ke zrušení napadených rozhodnutí se žalobce dovolává čtyř žalobních důvodů vycházejících zaprvé z nedostatku odůvodnění dotčených rozhodnutí, zadruhé z nedostatku pravomoci EPSO k vyloučení kandidátů v předběžné fázi sporného otevřeného výběrového řízení, zatřetí z porušení zásad rovnosti, objektivity a proporcionality a začtvrté ze zjevné nesprávného posouzení.
- 45 Nejprve je třeba zkoumat druhý žalobní důvod.

Argumenty účastníků řízení

- 46 Žalobce tvrdí, že EPSO nemělo pravomoc vybrat témata vstupních testů v předběžné fázi, neboť se výběr témat dotýkal podstaty zkoušek a spadal do pravomoci výběrové komise. EPSO si tímto protiprávně přisvojilo pravomoci „zkoušejícího“, které náleží jen výběrové komisi. Žalobce má totiž za to, že podle rozhodnutí o organizaci a způsobu práce EPSO je jediným úkolem EPSO „pořádat“ otevřená výběrová řízení, a sice posuzovat společně s orgány potřebu přijímat zaměstnance, zveřejnit oznámení o otevřeném výběrovém řízení, dbát na řádný průběh otevřeného výběrového řízení, poskytovat technickou a materiální infrastrukturu, kontrolovat využití seznamu vhodných kandidátů a předkládat výroční zprávy o své činnosti. V projednávané věci EPSO však překročilo své pravomoci, jak jsou zde definovány, a výběrová komise nejenže nestanovila témata, ale vůbec do předběžné fáze

otevřeného výběrového řízení nezasáhla, což s ohledem na judikaturu o stabilitě složení výběrových komisí (rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 23. března 2000, Gogos v. Komise, T-95/98, Recueil FP, s. I-A-51 a II-219) musí *a fortiori* zakládat porušení této judikatury. Neúčast výběrové komise v tomto stadiu je o to závažnější, že předběžná fáze sporného výběrového řízení byla nejobtížnější zejména vzhledem k vysokému počtu vyloučených kandidátů.

- 47 Podle Komise se vstupní testy v předběžné fázi, které předcházejí zkouškám jako takovým, od těchto zkoušek liší, jelikož výběrová komise se zapojuje pouze do provádění zkoušek samých. Skutečnost, že výběrová komise stanoví otázky v rámci písemných a ústních zkoušek, neznamená, že EPSO nemůže stanovit otázky ve stadiu vstupních testů v předběžné fázi. Žalobce tedy nesprávně tvrdí, že výběrová komise nestanovila otázky a že zcela nesplnila svůj úkol v předběžné fázi sporného otevřeného výběrového řízení, protože tato fáze zahrnuje pouze vstupní testy. Žalobce rovněž nesprávně zmiňuje výše uvedený rozsudek Gogos v. Komise, neboť mezi tímto případem a projednávanou věcí není žádná spojitost ani z hlediska existence výběrové komise v rámci vstupních testů, ani z hlediska složení výběrové komise. Komise uvádí, že v každém případě má EPSO podle judikatury širokou posuzovací pravomoc k určení podmínek a způsobu pořádání otevřeného výběrového řízení. Soud prvního stupně tak rozhodl v rozsudku ze dne 26. října 2004, Falcone v. Komise (T-207/02, Sb. VS s. I-A-305 a II-1393, body 38 až 40) (dále jen „rozsudek Falcone“), že organizace první fáze předvýběru kandidátů, a sice předběžné fáze, za účelem ponechání pouze těch kandidátů, kteří dosáhli nejlepších výsledků, spadá do diskreční pravomoci EPSO a je v souladu s články 4 a 5 přílohy III služebního řádu a se zásadou řádné správy. V této věci byl úspěch v předvýběrové zkoušce ve skutečnosti podmínkou k účasti na písemných a ústních zkouškách. V projednávané věci jsou vstupní testy podmínkou připuštění k písemným a ústním zkouškám. Ačkoliv v případě rozsudku Falcone sestávala zkouška v předběžné fázi z předvýběrového testu, zatímco v projednávané věci se jedná o vstupní testy, princip zůstává stejný.

Závěry Soudu

- 48 Úvodem je třeba poznamenat, že služební řád přiznává přijímání úředníků zvláštní důležitost, když po nich požaduje, jak vyžaduje jeho článek 27, aby měli nejvyšší úroveň způsobilosti, výkonnosti a bezúhonnosti. Ačkoliv podle čl. 12 odst. 1 pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropské unie je stejný požadavek kladen rovněž na přijímání dočasných zaměstnanců, je nutno konstatovat, že tyto vlastnosti mají zcela zvláštní význam pro úředníky, jejichž posláním je jednak plnit základní úkoly Evropské unie a jednak se zavázat po celou svou kariéru službou Evropské unii.
- 49 Za účelem dosažení cíle stanoveného článkem 27 služebního řádu zákonodárce, který přijal služební řád, poté co v článku 28 stanovil šest nezbytných podmínek, které musí osoba splnit, aby mohla být jmenována úředníkem, jednak stanovil v článku 29, že přijímání úředníků se obvykle děje otevřeným výběrovým řízením, a v článku 30, že pro každé výběrové řízení jmenuje orgán oprávněný ke jmenování (dále jen „OOJ“) výběrovou komisi, která vypracuje seznam vhodných kandidátů, a jednak v příloze III služebního řádu podrobně upravil postup při výběrovém řízení.
- 50 Zejména z přílohy III služebního řádu vyplývá, že právní úprava postupu při výběrovém řízení vychází ze zásady sdílené pravomoci mezi OOJ a výběrovou komisí otevřeného výběrového řízení. Toto dvojvládní služebního řádu, které současně představuje projev dobrovolného omezení moci správy, svědčí o vůli zákonodárce, který přijal služební řád, nevyhradit v zájmu ochrany transparentnosti postupu při výběru zaměstnanců Unie citlivý úkol výběru dotčených zaměstnanců pouze správě, ale umožnit prostřednictvím výběrové komise (ve které je správa rovněž zastoupena) účast osobám nepatřícím do správní hierarchie, a zejména zástupcům zaměstnanců.

- 51 V rámci tohoto sdílení pravomocí OJ přislouží, jak vyplývá zejména z čl. 1 prvního pododstavce přílohy III služebního řádu a článku 4 uvedené přílohy, jednak vyhlásit výběrové řízení po projednání se smíšeným výborem a jednak vypracovat seznam kandidátů, kteří splňují první tři podmínky stanovené v článku 28 služebního řádu, aby mohli být jmenováni úředníky.
- 52 Poté, co OJ předá tento seznam předsedovi výběrové komise, náleží dále samotné výběrové komisi, jak je uvedeno v článku 5 přílohy III služebního řádu, zaprvé vypracovat seznam kandidátů, kteří splňují požadavky stanovené ve vyhlášení výběrového řízení, zadruhé provést zkoušky a zatřetí vypracovat seznam vhodných kandidátů a předat jej OJ.
- 53 Vzhledem k této klíčové úloze svěřené výběrové komisi stanovil zákonodárce, který přijal služební řád, několik záruk, jak pokud jde o její ustavení a složení, tak o její způsob práce.
- 54 Pokud jde o ustavení a složení výběrové komise, článek 30 služebního řádu a článek 3 přílohy III služebního řádu stanoví, zaprvé, že pro každé výběrové řízení jmenuje OJ výběrovou komisi, zadruhé, že kromě předsedy výběrové komise musí být ostatní členové jmenováni správou a výborem zaměstnanců, přičemž každý jmenuje stejný počet, zatřetí, že členové výběrové komise se vybírají z řad úředníků, jejichž funkční skupina a platová třída není menší než funkční skupina a platová třída obsazovaného místa, a začtvrté, jestliže se výběrová komise skládá z více než čtyř členů, pak musí být každé pohlaví zastoupeno alespoň dvěma členy.
- 55 Pokud jde o způsob práce výběrové komise a krom povinností, které pro výběrovou komisi vyplývají z obecných zásad práva Unie, jako například povinnost dodržovat zásadu rovného zacházení s kandidáty, jakož i zásadu objektivitu při jejich posuzování nebo zásadu stability složení výběrové komise (viz výše uvedený rozsudek Gogos v. Komise a rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 5. dubna 2005, Christensen v. Komise, T-336/02, Sb. VS s. I-A-75 a II-341, bod 38 a citovaná judikatura), článek 6 přílohy III služebního řádu výslovně stanoví, že jednání výběrové komise jsou tajná, právě za účelem zaručení její nezávislosti a objektivitu její práce a ochrany výběrové komise před veškerými rušivými zásahy a vnějšími tlaky, ať pocházejí ze strany správy, zúčastněných kandidátů nebo třetích osob (rozsudek Soudního dvora ze dne 28. února 1980, Bonu v. Rada, 89/79, Recueil, s. 553, bod 5).
- 56 Sdílení pravomocí mezi OJ a výběrovou komisí, jak je popsáno v předcházejících bodech, nebylo dotčeno zřízením EPSO v roce 2002, jehož zřizovací akt výslovně stanoví v článku 2, že EPSO vykonává pravomoci výběru personálu, které byly svěřeny orgánům oprávněným ke jmenování v oblasti výběrových řízení. Krom toho z článku 7 přílohy III služebního řádu vyplývá, že pokud jde o průběh výběrových řízení na místa úředníků, úkoly EPSO jsou zásadně organizačního charakteru. Tomuto zjištění neodporují zvláštní ustanovení obsažená v rozhodnutích o zřízení EPSO a o organizaci a způsobu práce EPSO, i když tato rozhodnutí někdy obsahují formulace, které by mohly být zavádějící, jako například, že EPSO „sestavuje seznam vhodných kandidátů“ (což naznačuje, že EPSO má pravomoc určit, kteří kandidáti do něj mohou být zařazeni), neboť dotčená rozhodnutí jsou v každém případě na nižším hierarchickém stupni než ustanovení služebního řádu.
- 57 V každém případě jak výběr, tak posouzení témat otázek pokládaných v rámci otevřeného výběrového řízení nespádají do pravomoci EPSO. Takovýto závěr je třeba vyvodit z toho, co bylo vyloženo v předcházejícím bodě a co je potvrzeno neexistencí jakéhokoliv odkazu v článku 7 přílohy III služebního řádu na jakoukoliv úlohu EPSO týkající se určení nebo vymezení „obsahu testů“ pro otevřená výběrová řízení na místa úředníků, přičemž tentýž článek 7 naopak EPSO výslovně zadává tyto úkoly, zejména pokud jde o osvědčování úředníků v odst. 2 písm. c) nebo o výběr dočasných a smluvních zaměstnanců v odstavci 4.

- 58 Závěrem, ačkoliv jsou úkoly svěřené EPSO takové povahy, že z tohoto orgánu činí důležitého aktéra při určování a provádění politiky Unie v oblasti výběru zaměstnanců, pokud jde naproti tomu o průběh výběrových řízení na místa úředníků, jeho role, ač význačná v tom, že poskytuje pomoc výběrové komisi, zůstává v každém případě podpůrnou ve vztahu k roli výběrové komise, kterou krom toho EPSO nemůže nahradit.
- 59 V projednávané věci si žalobce stěžuje, že byl vyřazen ze sporného otevřeného výběrového řízení poté, co neuspěl ve vstupních testech, jejichž témata nebyla vybrána výběrovou komisí sporného otevřeného výběrového řízení, nýbrž byla vybrána EPSO, který k volbě témat neměl pravomoc. Komise v podstatě odpovídá, že se ustanovení služebního řádu týkající se pravomocí výběrové komise a k ní se pojících záruk neuplatní na dotčené testy, které nebyly součástí otevřeného výběrového řízení jako takového, ale spadaly do předběžné fáze uvedeného výběrového řízení, jejímž účelem byl výběr osob, které budou připuštěny k dotčenému výběrovému řízení.
- 60 Názor Komise nelze přijmout.
- 61 Z písemností ve spisu totiž vyplývá, že pro obě možnosti společně mohlo být z 1 772 kandidátů, kteří si zamluvili datum ke vstupním testům sporného výběrového řízení, pouze 140 kandidátů vyzváno na základě části B oznámení o otevřeném výběrovém řízení k předložení úplné přihlášky za účelem přijetí do druhé fáze otevřeného výběrového řízení. Přitom postup, jehož výsledkem je vyloučení více než 90 % kandidátů nikoliv z formálních důvodů, ale protože dostatečně uspokojivě neodpověděli v testech, je součástí samé podstaty otevřeného výběrového řízení.
- 62 Povaha vstupních testů coby „otevřeného výběrového řízení“ je o to zřejmější, že v projednávané věci, jak bylo stanoveno v části B oznámení o otevřeném výběrovém řízení, nestačilo v dotčených testech získat průměrný výsledek, ale aby bylo možno pokročit do druhé fáze otevřeného výběrového řízení, bylo třeba, pokud jde o možnost 1 (kterou si zvolil žalobce) být mezi 110 kandidáty, kteří získali nejlepší výsledky ve vstupních testech. Přitom tato srovnávací povaha testů v předběžné fázi je inherentní samotnému pojmu „otevřené výběrové řízení“, jak doložil rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 2. května 2001, *Giulietti a další v. Komise* (T-167/99 a T-174/99, Recueil FP, s. I-A-93 a II-441, bod 81), stejně jako to uvedl Soudní dvůr ve svém rozsudku ze dne 4. července 1996, *Parlament v. Innamorati*, C-254/95 P (Recueil, s. I-3423, bod 28).
- 63 Krom toho, ačkoliv je pravda, jak uvádí Komise, že oprava vstupních testů byla provedena počítačem, a tudíž spočívá na automatizovaném postupu bez subjektivního volného uvážení, nic to nemění na tom, že provedení tohoto automatizovaného postupu s sebou neslo přijetí meritorních rozhodnutí, jelikož „poradní komise“ zmíněná v bodě 26 tohoto rozsudku jednak určila stupeň obtížnosti otázek s mnohočetným výběrem položených ve vstupních testech a jednak neutralizovala některé otázky, jak je uvedeno v témže bodě 26. Jedná se přitom zjevně o úkoly obvykle příslušející výběrové komisi otevřeného výběrového řízení.
- 64 Krom toho, pokud jde o rozsudek *Falcone*, kterého se dovolává Komise, je nutno shledat, že postrádá relevanci. V tomto rozsudku totiž soudce v podstatě pouze uznal diskreční pravomoc OOI uspořádat, jako v projednávané věci, otevřené výběrové řízení sestávající ze dvou odlišných fází, a sice z první předvýběrové fáze, založené na otázkách s mnohočetným výběrem, a z druhé fáze, otevřeného výběrového řízení jako takového, podmíněné úspěchem v první fázi, a připuštění do ní bylo vyhrazeno omezenému počtu kandidátů. Úvahy vyložené v tomto rozsudku přitom nijak nezpochybňují takovou pravomoc OOI. Otázkou zde projednávanou je, zda první fáze otevřeného výběrového řízení, jak byla zmíněna v rozsudku *Falcone* nebo v projednávané věci, může být organizována a završena pouze EPSO a naprosto bez účasti výběrové komise. Nejenže se touto otázkou rozsudek *Falcone* vůbec nezabýval, ale je navíc třeba připomenout, že ve věci, ve které byl vydán tento rozsudek, výběrová komise kontrolovala a dohlížela na celý průběh zkoušek výběrového řízení, to znamená rovněž zkoušek první

fáze. Je rovněž třeba dodat, že jak Komise připustila na jednání, podle právního režimu platného před zřízením EPSO byl průběh předvýběrových testů, obdobných vstupním testům v projednávané věci, svěřen pouze výběrové komisi.

- 65 Z předcházejících úvah vyplývá, že žalobce byl vyřazen z druhé části otevřeného výběrového řízení na základě postupu vedeného nepravomocným orgánem a rozhodnutím přijatým tímž orgánem. Dotčené rozhodnutí musí být tudíž zrušeno.
- 66 Jinak by tomu mohlo být pouze v případě, pokud by EPSO nebo „poradní komise“ zmíněná v bodě 26 tohoto rozsudku mohly být považovány za „výběrové komise“ ve smyslu služebního řádu. O tento případ se však zjevně nejedná.
- 67 Jak totiž Komise sama připouští v bodě 4 své žalobní odpovědi, existuje výběrová komise sporného otevřeného výběrového řízení, jména jejíchž členů byla oznámena 2 týdny před datem písemné zkoušky. Nicméně stále podle tvrzení Komise, tato výběrová komise se zapojila až do druhé fáze výběrového řízení, neboť EPSO uspořádal a dohlížel na vstupní testy, „v jejíchž rámci výběrová komise nezastávala žádnou roli“.
- 68 Krom toho, jak četnost úkolů (hlavně rada a pomoc orgánům) svěřených EPSO, tak jeho složení (správní rada sestávající výlučně ze členů jmenovaných orgány, neboť tři zástupci zaměstnanců mají pouze statut pozorovatelů) odporují každému pokusu o přiblížení EPSO výběrové komisi, jejíž složení podléhá pravidlu rovného zastoupení a která se ustavuje pro každé výběrové řízení a má dosti jasný úkol dovést dotčené otevřené výběrové řízení až do konce.
- 69 Konečně, nejenže Komise nikdy netvrdila, že EPSO a „poradní komise“ zmíněná v bodě 26 tohoto rozsudku plní funkci výběrové komise, nebo se blíží výběrové komisi, ale naopak, pokud jde o „poradní komisi“, výslovně to popřela ve svém dopise ze dne 24. listopadu 2009 v odpověď na organizační procesní opatření uvedená v bodě 33 tohoto rozsudku.
- 70 Z toho vyplývá, že jelikož nedošlo ke změně služebního řádu, která by výslovně svěřila EPSO úkoly až dosud připadající výběrové komisi, nemá EPSO pravomoc vykonávat takové úkoly, a zejména úkoly, které, pokud jde o přijímání úředníků, zasahují do určení obsahu zkoušek a jejich opravy, včetně zkoušek ve formě testů s otázkami s mnohočetným výběrem, které mají za cíl posoudit verbální a numerické uvažování nebo obecné znalosti a znalosti týkající se Evropské unie, i když byly tyto testy prezentovány jako „vstupní“ testy pro kandidáty k písemným a ústním zkouškám výběrového řízení. To platí o to víc tehdy, pokud jako v projednávané věci, počet kandidátů připuštěných k účasti na písemných zkouškách otevřeného výběrového řízení činí pouze nepatrný podíl kandidátů v předběžné fázi.
- 71 Krom toho, ačkoliv je pravda, že se s rozšířením Unie a zvýšením počtu kandidátů v otevřených výběrových řízeních na místa úředníků pracovní zátěž výběrové komise citelně zvyšuje, nic to nemění na tom, že navýšení práce, které představuje pro výběrovou komisi kontrola a dohlížení na vstupní testy v předběžné fázi, představuje pouze malou část ve srovnání s objemnou pracovní zátěží, kterou vyžadují písemné a ústní zkoušky, i když je k těmto zkouškám nakonec připuštěn snížený počet kandidátů.
- 72 S přihlédnutím ke všemu předcházejícímu je třeba napadená rozhodnutí zrušit.

K přípustnosti návrhových žádání směřujících ke zrušení všech souvisejících aktů

- 73 Tato návrhová žádání musejí být odmítnuta jako nepřipustná, jelikož se omezují na to, že nepřesně odkazují na rozhodnutí EPSO, která nelze identifikovat (viz v tomto smyslu usnesení Soudu prvního stupně ze dne 24. března 1993, Benzler v. Komise, T-72/92, Recueil, s. II-347, body 16, 18 a 19). Je však na Komisi, aby vyvodila důsledky ze zrušení napadených rozhodnutí Soudem a zrušila všechny související akty v rozsahu, v němž je takové zrušení uloženo článkem 233 ES.

K nákladům řízení

- 74 Článek 87 odst. 1 jednacího řádu stanoví, že s výhradou ostatních ustanovení hlavy II kapitoly 8 uvedeného jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl ve věci úspěch, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Podle odstavce 2 téhož článku může Soud v souladu s požadavky ekvity rozhodnout, že se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží pouze částečná náhrada nákladů řízení nebo se mu náhrada nákladů řízení neuloží. Podle čl. 89 odst. 4 téhož jednacího řádu ponese vedlejší účastník vlastní náklady řízení.
- 75 Z odůvodnění tohoto rozsudku vyplývá, že Komise neměla ve věci úspěch. Žalobce krom toho ve svých návrhových žádáních výslovně požadoval, aby byla žalované uložena náhrada nákladů řízení. Vzhledem k tomu, že okolnosti projednávané věci neodůvodňují použití ustanovení čl. 87 odst. 2 jednacího řádu, je tedy důvodné uložit Komisi náhradu nákladů řízení. Pokud jde o EIOÚ coby vedlejšího účastníka, je třeba rozhodnout, že sám ponese náklady, které vynaložil.

Z těchto důvodů

SOUD PRO VEŘEJNOU SLUŽBU (první senát),

rozhodl takto:

- 1) **Rozhodnutí Evropského úřadu pro výběr personálu ze dne 31. května 2007 a 6. prosince 2007 vylučující D. Pachtitise ze seznamu 110 kandidátů, kteří získali nejlepší výsledky ve vstupních testech otevřeného výběrového řízení EPSO/AD/77/06, se zrušují.**
- 2) **Evropská komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení D. Pachtitise.**
- 3) **Evropský inspektor ochrany údajů coby vedlejší účastník ponese vlastní náklady řízení.**

Gervasoni

Tagaras

Kreppel

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 15. června 2010.

Vedoucí soudní kanceláře
W. Hakenberg

Předseda druhého senátu
H. Tagaras

Text tohoto rozhodnutí, jakož i text rozhodnutí soudů Evropské unie v něm uvedených a dosud nezveřejněných ve Sbírce rozhodnutí jsou k dispozici na internetové stránce Soudního dvora www.curia.europa.eu.